

κούς λόγους πολιτικούς; . . . τούς όποιους δέν ζήτω
να μαντεύσω . . . άπθαρβύθητε, κυρία, από εκείνον
τό σχολαστικόν Ναπόλεον τοῦ Βαστέλικα ἐξείδελφον τοῦ
κυρίου Σαμπιέτρου, καί τόν έπεφορτίσατε νά υπάγῃ
νά παρακαλέσῃ τόν ύψηλότατον Δόγην, ώς νά μή εἶθι
δετε πίστιν εἰς τὰ ὑποσχέσεις τοῦ κυρίου Βιδάλδῃ ἢ
ν' άμφιβάλλετε περί τῆς ἐπιβρόχῃς του εἰς τὰ πράγματα
τῆς δημοκρατίας. Κκι ἰδοῦ τί συμβαίνει. Τρεῖς μή
νες παρήλθον άφ'ότου τυχόμεθα εἰς τήν γῆν τῆς Γαλ-
λίας, ἢ όποια μᾶς δίδει ξηράν μόνον φιλοξενίαν, κα-
ταφύγιον, οὕτως εἶπεῖν, ἀπό εὐσπλαγχνίαν, κατα-
φύγιον αἰσχρότερον παντός άλλου, διότι μᾶς χορη-
γεῖται ἀπό δύναμιν φίλην. Δεκαπέντε ἡμέραι σήμερον
περιμένομεν τήν ἐπιστροφήν τοῦ Ναπόλεου άμφιβάλλουσαι
παραποτέ περί τῆς τύχῃς μας. Άφ'ότου άνωχώρησεν
ἐκείνοσ δύστροπος ἄθρωπος, ελάθετε καμμίαν ἐπιστήλῃ
ἐκ μέρους του; δύνασθε νά εἰπῆτε ὅτι ἐνησχολήθη
μετά ζήλου εἰς τήν ὑπόθεσιν σας, ἐκείνοσ ὁ φύσει ψυ-
χρός, σκυθρωπός καί πάντοτε σιωπηλός; Δέν φαίνεται
ὅτι ἔχει ἐπί τοῦ στόματός του σφραγίδα τήν όποιαν
ἀφαίρει μόνον ὅταν θέλῃ ν' ἀντιλέξῃ; Τῆ ἄληθεια
κυρία, ἐάν ἤμην εἰς τήν θέσιν σας, ἤθελα θεβαίως
ἀπομακρύνει ἀπό ἐμέ ἐκείνον τόν ἄνθρωπον τόν τόσον
ἐπικίνδυνον . . .

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ Βανίνα καταλήρηθῃ ὑπό
σπασμῶν, καί στηρίξασα τό μέτωπόν της ἐπί τῶν
χειρῶν, ἐβουβίσθη εἰς κτέψεις· εἶτα ἠώτησε μέ διακε-
κομμένη φωνήν.

— Ἐπικίνδυνος εἶπες; καί διατί ἐπικίνδυνος,
Μαρία;

— Δέν ἤξεύρω, κυρία, ἀπεκρίθη ὁ στάζουσα ἡ θερα-
παινίς . . . Μ' ὄλας τὰς προσπάθειάς μου, δέν ἤμπο-
ρῶ νά πεισθῶ ὅτι ἤθελε νά μᾶς εὖρη εἰς Μασσαλία
χωρίς κανένα καταχθόνιον σκοπόν. Δέν εἶχε φύγει ἀπὸ
τῆν Κορσικήν μαζί μέ τόν σύζυγόν σας; Τό χρέος του
δέν ἦτο νά μείνῃ μαζί του, μέ τόν σύζυγόν σας, ὅτι
ὄχι μόνον εἶναι ἀρχηγός του, ἀλλ' ἀκούη καί γενός συγ-
γενήσ του; καίτόσον περισσότερον καθόσον ἕνας πιστο-
σύντροφός ἦτο πολύ ἀναγκαίος εἰς τόν ἐνδοξον πρόφυγον
κατά τοῦ δυσωχεῖς ἐκείνουσ χρόνους, ὁ ὅτι τό χρυσίον
τῆς Γενούης ἤμπορεῖ νά διαφθέρῃ καί αὐτούς τοῦσ σιμφα-
τριαστάς του διά τῆς ποσότητος τήν όποιαν ὑπόσχεται
εἰς ἐκείνον ὅστις τήν παραδώτῃ. Πού ἄφητε τόν Σαμ-
πιέτρον; Εἰς Παρισίους, μᾶς εἶπε, καί υσολατῶτα
οἱ ἀδελφοί σας γράφουν ὅτι ἐκεῖ δέν ὑπῆγε ποσῶς
ἀλοοῦθως μᾶς ἰσθεβίωσεν ὅτι εὕρισκεται εἰς Κων-
σταντινούπολιν, καί ὅμως ὁ πρέσβυς τῆς Α Μεγα-
λειότητος μᾶς ἀπήνησεν, ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν
δέν ἐγνώριζον τίποτε περί αὐτοῦ.

— Κκι τί ἐξάγεις ἐξ ὄλων τούτων, Μαρία; ἤρώ-
τησεν ἡ Βανίνα μέ φωνήν ἔτε διακεκομμένην. Μήπως
ὑποθέτεις ὅτι ἐπρόδωσε τόν σύζυγόν μου;

— Θεός φυλάξοι, κυρία! Οἱ δύο αὐτοί κύριοι εἶναι
στενωῶσ συνδεδεμένοι διά δεσμῶν συμφέροντος, καί
διά τοῦ θρηϊώδους καί ἀκάμπτου χαρακτῆρός των.
Ἄλλὰ φοθεῦμαι μήπως ὄχι ὅτις ἐκείνοσ ἐπρόδωσεν ὑμᾶς,
διότι εἶσθαι πολύ ἀγαθῆ, πολύ εὐπιστος καί πολύ γεν-
ναία. Πρὸς δαίμων . . . διότι κανείς ἀπό ἡμᾶς, καί

τόν θάνατον αὐτόν ἀ, ἐβλέπομεν, δέν ἤθελεν ὁμολογή-
σαι οὐδέ λέξιν εἰς ὅτι σᾶς ἄφορᾶ . . . ποίος δαίμων,
λέγω, τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἐκλαμπρότατος Βιδάλδῃ σᾶς ἐ-
συμβούλευσε νά καταφύγητε εἰς τήν δημοκρατίαν διά
νά ἀκυρωθῇ ἡ ἀπόφασίς ἢ όποία θεμελίει τὰς εἰς τήν
Κορσικήν τὰς ἀπερρίτους γαιοκτησίας σας; Τά κτήματα
ταῦτα ἀνήκουσ εἰς ὑμᾶς, ἢ όποια κατάγεσθε ἐκ τοῦ
βασιλικοῦ οἴκου τοῦ Ὀρνάνου, εἰς ὑμᾶς, ἢ όποια εἶσθε
προικισμέη μ' ὄλας τὰς ἀρετάς, καί ὄχι εἰς αὐτόν, ὁ ὁ-
ποίος εἶναι ἄσημος ὄρεινός τοῦ Βιςτέλικτ, στρατιώτης τυ-
χοδιώκτης καί εὐτυχήσας μόνον άφ'ότου οἱ ἀδελ-
φοί σας τῶ ἐχορήγησαν τήν προστασίαν τῆς Γαλ-
λίας καί σᾶς ἠγάγασαν νά τοῦ προσφέρητε τήν χεῖρά
σας. Δέν ἠκούσατε τόν κακόν ἐκείνον οἰωνόν, ὅστις
εἶπε: ἀπέτρεπε τοῦ νά ἐπιχειρήσῃτε τό προσχεδιασθέν
ταξείδιον τῆς Γενούης, ἐνῶ τό ταξείδιον τοῦτο ἤθελε
πέπειε τήν γερούσιαν περί τῆς χρηστότητος σας καί
περί τῶν δικαιομάταιν σας, καί ἤθελε τήν ἀποτρέψει
τοῦ νά καταστήτῃ δυστυχῆ, ἔνεκα τοῦ πατρός, τὰ
θλῶα τέκνα σας; Δέν τόν ἠκούσατε καταρώμενον τήν
ἀπιστίαν τοῦ Βιδάλδῃ καί τῆς Γερούσιας, καί ἀποδο-
κιμαζόντα τό τχέδιόν σας ὡς προσάπτον δυσφημίαν
εἰς τό ὄνομα τοῦ Ὀρνάνου, αἰσχρος εἰς τό τοῦ Σαμ-
πιέτρου, καί προδοσίαν εἰς τήν Κορσικήν; Κκι μολα-
τούτα πῶς ἀπετυρλώθητε τόσον, ὥστε νά συναίνεσῃτε
νά υπάγῃ αὐτόσ εἰς τήν θέσιν σας νά διαπραγματευθῇ
περί τῶν ἱερῶν αὐτῶν συμφερόντων μετά τοῦ ἰδίου
Βιδάλδῃ; Πῶς ὑπέροξετε τόσον ἀπεισιμακτος ὥστε νά
ἐμπιστευθῆτε τήν τύχην σας καί τήν τύχην τῶν τέκνων
σας εἰς ἐκείνον τόν κακοῦργον;

Ἡ Βανίνα ἐσιώπησ, ἀλλὰ παρατηρῶν τις αὐτήν
μετά προσοχῆς, σιωπῆλῃν οὕτω καί ἀκίνητον ἵστα-
μένην, ἤθελε ἰδῆ ἀποπλάγησεν ἔκτακτον ἀπεικο-
νίζομένην ἐπί τῶν ὀφθαλμῶν της, καί ὠχρότητα
βαθυτέραν, ἐπιτεινομένην καί καλύπτουσαν ἀπό σκότος
τό συνήθως ὠχρόν πρόσωπόν της.

Ἡ Μαρία, ἐπί μᾶλλον ἐναθρῶνθεισά ὑπό τῆς Βανί-
νης καί τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν λόγων της, ἤγει-
ρετο ἐπί τῶν ὀφθαλμῶν τῶν συναδελφῶν της, ἤτοιμα-
ζέτο νά ἐξεκκοουθῆσῃ τήν πειστικόν λόγον της. Ἄλλὰ
ἐν στιγμήν ἐκείνην ἡ βροχῆ ἐπιπιτε βραχδαία καί, ὠθου-
με ἡ ὑπό τῆς ἔρμητικῆς πνοῆς τοῦ ανέμου, προσέβαλλε
βιαιώς τὰς ὕελους τῶν παραθύρων τῶν κεκλεισμένων
καί ὑπό τῆς χαλαρῆς ματιζομένην. Ἄστρατῆ αἰφνῆ-
δίοσ καί ζωηρά ἐρώτησε τό εἰκημα, καί τοι φωτιζό-
μενον ὑπό ποικυριῶν λυχνιῶν καί λαμπάδων, ὁ δέ
κρότος τοῦ κερανοῦ ἠντήχησεν ὑποκόπως ἐπί τῆς
παραλίας καί ἐξηφανίσθη μακράν εἰς τήν θάλασσαν.

Ἡ Βανίνα ἠγέρθη ἔντρομος καί ἔστη ἀκροαζομένη
τήν καταγίδια, ὥταν νά ἤθελε νά τήν ἐρωτήσῃ τι.

— Τρομερά ὤσ! εἶπεν ὠτρει πτοηθεῖτα ὑπό ὄλε-
θρίου προαισθημάτος.

Αἱ δέ θεράπαιναι ἔκαμον τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ
καί ἐβίθυριταν ταπεινῇ τῇ φωνῇ

Ο Θεός νά μᾶς φυλάξῃ ἀπό κένέν δυστύχημα!